آیا شما را به بهترین‌تان از بدترین‌تان آگاه نکنم؟

از ابوهریره رضی‌الله‌عنه روایت است که رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم نزد جمعی از اصحاب که نشسته بودند ایستاد و فرمود: «آیا شما را به بهترین‌تان از بدترین‌تان آگاه نکنم؟» راوی گوید: پس همگان سکوت کردند، آن حضرت این پرسش را سه بار تکرار فرمودند. آنگاه مردی گفت: آری، ای رسول الله! بهترین و بدترینمان را به ما خبر ده، فرمودند: «بهترین شما کسی است که نیکویی‌اش امید رود و از گزندش ایمنی باشد؛ و بدترین شما کسی است که هیچ خیری از او امید نرود و از آسیبش در امان نباشید».

[صحیح] [ترمذی روایت کرده]

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) بر جمعی از یاران نشسته خود ایستادند و آنان را خطاب کرده فرمودند: آیا شما را آگاه نکنم که بهترین و بدترینتان کیست؟ ولی آنان از بیم آنکه مبادا خوبان و بدانشان از یکدیگر متمایز گردند و در معرض رسوایی قرار گیرند، سکوت اختیار کردند و پاسخی ندادند. آنگاه پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) سه بار دیگر این پرسش را تکرار فرمودند، در این هنگام، مردی از میان آنان پاسخ داد: آری، ای فرستاده الله! ما را از بهترین و بدترینمان آگاه فرما. آنگاه پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) برای آنان روشن ساختند که: بهترین شما کسی است که [مردم] در انتظار خیر، احسان و نیکویی او باشند و از شر و ستمش در امان، پس از تجاوز و آزارش بیمی نباشد، و بدترین شما کسی است که هیچ خیر، احسان و نیکویی‌ای از او امید نرود و از شرش ایمنی نباشد، بلکه از تجاوز و آزارش بیمناک باشند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/66254